

ger af sig selv, at naar de ikke maa medføre Vaad ved Indseilingen om Ratten, maa det ikke medføres, hvad enten det nu er i Baaden eller slæber bagefter den. Det er altsaa et Forslag, som vi ikke have Noget imod at erindre. En lille Forandring er foregaaet i § 49 væsentlig af samme Karakter som den anden, der findes i § 1, idet man før sagde: forsaavidt ikke en Anden til dette Fiskeri havde erhvervet lovlig Adkomst. Det er nu gaaet ud, og der siges simpelthen: Forsaavidt ingen Anden har erhvervet Ret i saa Henseende. Altsaa jeg betragter det som en Redaktionsændring og har ikke Noget derimod at erindre (Afbrydelse af Berg): Jeg kan ikke høre, hvad det ærede Medlem siger (Berg: Hvorledes betragtes det i Landstinget?). Landstinget betragter det som en Redaktionsændring, Udvalget ligeledes. Den Ændring, som Landstinget har foretaget i § 54 er af samme Art, som der er nævnt ved § 11 og 20, nemlig med Hensyn til Naers og Bækkes Udløb; ogsaa her har man medtaget Kanaler. Det kan man altsaa ikke have Noget imod at erindre. De øvrige Ændringsforslag ere, saavidt jeg kan skjønne, væsentlig kun Redaktionsændringer, som Udvalget ikke har Noget imod at erindre, og jeg vil sige til, at enkelte af dem ere ligesom en Forbedring af Lovforslaget, ja næsten en Nødvendighed, og Udvalget i sin Helhed maa altsaa anerkende den Velvillie, hvormed Landstinget har behandlet Sagen. Vi haabe kun at det vil vise den samme Velvillie overfor det Forslag vi have stillet under Nr. 2, og at Landstinget ved Gjennemlæsningen af dette maa erkende, at vi have strakt os saa vidt, som vi kunne og have taget fornødent Hensyn til det andet Thing, idet det ikke er nogen væsentlig Forandring i, hvad Landstinget har foreslaaet. Der er stillet et andet Ændringsforslag af det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem), der gaar ud paa at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det tidligere har været foreslaaet af Regjeringen, og som det ærede Medlem sluttede sig til her ved Sagens 2den og 3die Behandling. Jeg vil imidlertid meget tilraade Thinget ikke at optage Stridspunkter med det andet Thing paa det nuværende Stadi, og altsaa forkaste dette Forslag og kun vedtage den enkelte Ændring, vi have foreslaaet under Nr. 2. Med disse Ord skal jeg anbefale saavel Ændringen som Lovforslaget til Thingets Vedtagelse.

Sagd: Jeg kunde ønske, at den ærede Ordfører (Thorup), der isøvrigt med saa megen Smøbekommen og Villighed har omtalt Lovens Behandling i Landstinget, havde for-

maaget de øvrige Medlemmer af Flertallet til at frasælde det Ændringsforslag, som de have stillet til det fra Landstinget tilbagesendte Forslag. Det er en Selvfølge, at et Lovforslag, der berører saa uendelig mange Interesser, og hvor de Interesserede ere stillede saa forskjelligt til Lovens forskjellige Bestemmelser, vil aldrig kunne faae et saadant Indhold, at det kan tilfredsstille Alle. Der maa bestandig være flere Punkter, hvor man kun med Resignation og ved at opgive, hvad man i og for sig anser for det Rigtigste og Bedste, maa bøie sig efter de andre medbestemmende Faktorer for saa at komme til en Overenskomst, og da jeg erkjender, at Lovforslaget i sin nuværende Skikkelse er en meget stor Forbedring fra de Tilstande, vi hidtil have haft, kan jeg heller ikke Andet end med største Barme ligesom den ærede Ordfører anbefale Lovforslagets Vedtagelse, og da mener jeg rigtignok, at man som grumme let udover det, i det Dieblik Udvalget ikke havde stillet den Ændring. Der er mange Punkter, hvor jo vi andre Medlemmer af Udvalget have maattet gjøre langt større Offre, end der kræves ved at gaa ind paa den Ordning, som Landstinget har truffet. Jeg skal blandt Andet nævne, at Farvandet udfor Krii er optaget blandt de laasjede Bunde. Det er et Punkt, som jeg kun meget modstræbende fandt mig i, blev sat ind i Loven, idet Fiskerne fra Krii og Agter derved ere stillet fra deres Fiskestrift. De kunne ikke fiske udfor deres egen By og kunne ikke komme til de Farvande, hvor det er dem tilladt at fiske, uden at passere laasjede Bunde. Men som sagt, baade denne og andre Kameler har man maattet sluge og endda været glad til for at kunne faae Loven. Nu at ville reise en mulig Strid med Landstinget ved denne Affattelse af § 6 ser jeg ikke, at der er nogensomhelst Grund til. Det, som Landstinget har indført i Paragrafen, er en meget stor Indrømmelse fra Landstingismændenes Side, som jo stode strengt paa deres Opfattelse af Eiendomsrettens Arav i denne Retning, og jeg er ikke i Stand til at se, at den Redaktion, som Udvalget har givet Paragrafen, tilbyder væsentlige Fordele fremfor det Andet. Jeg skal bringe i Erindring, at den Strid, som er reist om Strandbredden, har ikke noget som helst i et almindeligt Ønske begrundet Udgangspunkt, det er ganske enkelte Personer, som have reist denne Fordring, og som ihærdig have fortsat dermed i Aarenes Løb, indtil endelig Udvalgets Medlemmer ere blevne lokkede med ind derpaa. I den Udvalgsbetænkning, som blev afgivet i Samlingen 1880—81, skrives der om dette Punkt: